

KIẾM ĐẠO

Vĩnh Quốc, K16`

(Biên soạn phỏng theo chuyện dài của nhà văn Nguyễn Đức Lập)

Nguyễn là một thanh niên công tử, lúc còn thơ ấu, thường nghe cha bảo rằng:

Võ mà không có văn, tất không thể an bang té thế.

Văn mà không có võ, tất không thể chống đỡ giang san khi có giặc.

Con tất phải văn ôn, võ luyện để cho được văn võ kiêm toàn.

Nguyễn nghe theo lời cha, tập rèn cả văn lẫn võ để chờ cơ hội giúp nước an dân. Kịp vừa đến tuổi thành niên, Nguyễn được cha gởi đi học tại một thị xã cao nguyên có thông xanh, mây xám, nắng quái, sương mù.

Mùa Xuân năm Mão, bọn giặc dữ ở phương Bắc tràn xuống. Thế giặc như chẻ tre, đi đến đâu gieo tang tóc điều linh đến đó. Bốn phương không chỗ nào là không có máu lửa và thây người. Cha của Nguyễn, chỉ kịp mang vợ chạy ra ngoại quốc thoát thân, bỏ lại gia sản và đưa con yêu dấu đang trọ học ở xa.

Khói lửa lan tới kinh thành. Nguyễn ngỡ ngác bơ vơ. Văn

thần võ tướng đua nhau bỏ chạy, mặc đất nước cho loài giặc dữ.

Nguyễn mất địa bàn của đời mình. Chàng lâm bầm:

Văn không đủ sức an bang tế thế trong thời bình,

Võ không chống giữ biên cương trong thời loạn.

Văn thần võ tướng rớt lại chỉ là bầy vong quốc. Văn mà chi? Võ mà chi?

Chàng tìm phương lánh nạn...

Bước đào nạn đã đưa Nguyễn đến một vùng rừng núi phương Đông. Vùng núi này không cao lắm, nhưng thâm sâu, tám ngọn kế tiếp nhau, hùng vĩ một vùng. Chàng men đường, vạch cỏ, tìm lên đỉnh núi. Chàng muốn tìm đến một nơi không có dấu chân người để chôn lấp cuộc đời. Bỗng, chàng thấy rằng công danh sự nghiệp chỉ là ảo ảnh, văn chương sách vở chỉ là một mớ ngoa ngôn.

Hoàng hôn xuống thấp. Bầy doi núi đổ ra sập sần tìm mồi. Nguyễn ngồi xuống một tảng đá bằng, định bụng đêm nay sẽ nằm trên tảng đá này, ngủ với khí núi mây trời.

Bỗng nhiên, chợt chòn sau rặng lá, Nguyễn thấy một ánh lửa vàng vọt hắt hiu. Chàng nghĩ thầm:

- Ai lại đến ở nơi âm u cô tịch này? Hay cũng là một kẻ mang tâm sự như ta? Âu ta thử tìm đến nơi, biết đâu lại chẳng gặp một người đồng cảnh ngộ?

Nguyễn đứng lên, lại men đường vạch cỏ, đi về phía có ánh lửa chợt chòn. Đón chàng bên ngưỡng cửa của một mái thảo trang là một vị đại sư áo vàng. Đại sư nhìn chàng bằng đôi mắt hiền từ và nở một nụ cười cởi mở:

- Bước lưu lạc nào đã mang con đến đây? Ở đây chỉ có gió núi và mây trời.

Nếu con thấy rằng bốn vách lá và ngọn lửa nhỏ nhoi này đủ để làm ấm lại lòng con, thì mái thảo am này sẽ hân hoan mà

đón bước chân người du tử.

Nguyễn quỳ sụp xuống dưới chân vị đại sư. Tự nhiên chàng thấy một lòng tôn kính mênh mông đối với vị đại sư. Chàng khóc nức nở và kể lại hoàn cảnh cùng tâm trạng của mình.

Vị đại sư đỡ chàng dậy và kéo chàng đến ngồi trên một phiến đá. Sau khi nghe dứt lời tâm sự của Nguyễn, vị đại sư khẽ vuốt đầu chàng:

- Con còn trẻ lắm và cứu nước là trách nhiệm của những người tuổi trẻ như con. Vãn không an bang té thể được, võ không cứu khổ phò nguy được chỉ vì thiếu ĐẠO. Thầy sẽ dạy cho con vãn, võ và đạo để cho con cứu nước giúp đời.

Từ đó, Nguyễn ở lại chôn am mây, để dùi mài sự học, dưới sự chỉ dạy tận tình của vị đại sư.

Từ sớm đến chiều, Nguyễn dùi mài kinh sử, đêm đêm chàng tập rèn võ nghệ. Công việc trong có một người Bồ Già chăm sóc. Người Bồ Già hàng ngày im như núi đá, chỉ thỉnh thoảng nhìn chàng bằng đôi mắt ân cần khích lệ.

Vị đại sư quả là người bác học văn võ kiêm toàn, thiên kinh vạn quyển. Ông đã dạy cho Nguyễn tất cả lý thuyết của nhân gian, thấu suốt các lẽ huyền vi của tạo hóa, từ những nguyên nguyên của vũ trụ, vô cực sinh thái cực, thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái... đến những luân hồi nhân quả trong kiếp sống con người, cái quả của kiếp này là do cái nhân từ kiếp trước và cái nhân từ kiếp này sẽ là cái quả của kiếp lai sinh. Nguyễn cũng nắm vững tất cả những lý thuyết căn bản của chính trị và tất cả những phức tạp của xã hội loài người.

Trải qua ba năm trời, Nguyễn không ngớt trui luyện võ công. Những bài quyền nổi tiếng trong thiên hạ như Mai Hoa, Liên Hoa, Đường Lang...chàng đều thông suốt; hết quyền đến cước, hết cước đến côn, rồi luyện khí, luyện công.

Trong lúc nhàn hạ, vị đại sư đã giải thích cho chàng:

Con thấy không?
Hầu quyền chủ nhanh nhẹn,
Quy quyền chủ chậm chạp,
Liên Hoa quyền chủ ngắn mà cứng.
Mai Hoa quyền chủ dài mà mềm.
Hồng gia kiếm khi công thì như sấm sét mà khi thủ thì như
Thái Sơn.

Bình hạc kiếm tới thì như cánh chim giữa trời mà lui thì nhẹ
nhàng như gió nội.

Nhưng công phu nào cũng đạt đến kết quả miễn là tập tành
tới nơi, tới chốn và hiểu được tinh hoa của nó. Cứng mềm tùy
thời, dài ngắn tùy thế, tới lui tùy cơ. Kẻ ưu mẫn ở đời phải biết
chữ “tùy” để hành động mà không lâm lữ.

Nguyễn kính cẩn lắng nghe, như muốn uống từng lời của
thầy. Chàng ước ao học kiếm, nhưng mãi đến đầu năm thứ tư,
vị đại sư mới cho chàng cầm đến kiếm.

Vị đại sư nói với chàng:

Người luyện kiếm chia làm ba bậc:

kiếm nghệ, tay là kiếm.

Kiếm thuật, tâm là kiếm

Kiếm đạo, ý là kiếm

Đã học kiếm tất phải cố gắng đạt được bậc kiếm đạo.

Kiếm **gây loạn** thiên hạ, kiếm cũng **định an** được thiên hạ.
Kiếm gây **tan tóe** cho thiên hạ, kiếm cũng đem lại **hạnh phúc**
cho thiên hạ.

Tâm động, kiếm động, Ý bình, kiếm bình.

Thế rồi đêm đêm chàng trui rèn nghề kiếm.

Mỗi đêm người Bô già ngồi im như núi đá, nhìn chàng
luyện kiếm dưới trăng. Căn bản đã có sẵn, nghề kiếm của
chàng tiến bộ thật nhanh. Chỉ trong một thời gian ngắn, chàng
có thể múa kiếm dưới trời mưa lớn mà không một giọt nước

bắn vào mình. Chàng có thể tung kiếm hái một chùm hoa bằng lăng đong đưa bên kia suối. Chàng cất kiếm cười vang khi thấy kiếm khí của mình cắt đứt một cánh chim đang bay lượn trên trời.

Chàng cho rằng, chàng đã thành công trong nghề kiếm.

Một buổi chiều chàng chống kiếm nhìn về trần thế. Chàng thấy oán khí của muôn dân ngùn ngụt lên đến tận trời xanh.

Đêm đêm chàng nhìn trời, do thiên tượng, chàng thấy càn khôn đã chuyển động. Cùng tắc biến, biến tắc thông...

Chàng muốn làm một công việc thuận ý trời và hợp lòng người. Chàng muốn giả từ sư phụ... Nhưng chàng chưa học được đạo.

Nguyễn bôn chôn, nóng nảy nhưng chàng không dám thừa cùng sư phụ. Chàng thấy sư phụ, trong những ngày gần đây, thường nhìn trời, tư lự.

Một buổi sáng, vị đại sư gọi Nguyễn. Hai thầy trò ngồi trên chiếc chõng tre ọp ẹp. Người Bồ Già mang chiếc kỷ trà đặt trên chõng và khoan tay đứng hầu, im như núi đá.

Vị đại sư từ tốn nói:

Bôn phương mờ khói lửa. Tiếng oán than của lương dân vô tội đã động đến lòng người. Văn dĩ tải đạo, võ dĩ vệ đạo. Con đã thành tựu ít nhiều công phu. Đường trần thế xô bồ phức tạp. Xưa nay một thân một kiếm đi lại giang hồ đã biết bao người, nhưng mà ai giữ được cho kiếm mình đừng vấy máu.

Kiếm vấy máu là kiếm trầm luân...

Tánh phải thẳng mà lòng phải trống. Vị tha nhân mà không vị lợi...

Ta cũng một đời kiếm sĩ, nhưng kiếm của ta vấy máu quá nhiều. Và ta chưa ra khỏi kiếp trầm luân.

Kiếm trầm luân không thể định an thiên hạ. Kiếm trầm luân không thể cứu người ra khỏi kiếp trầm luân. Con nên nhớ kỹ

điều này.

Bắt đầu từ hôm nay, thầy đóng cửa tọa quan. Bao giờ con muốn, thì con xuống núi, không phải già từ.

Nguyễn sững người, nghe chân động khắp châu thân.

Người Bồ Già hằng ngày im như núi đá, giữ thân phận của kẻ nô bộc tôi đòi. Chàng đã không lưu ý tới những nét cương nghị trên khuôn mặt già nua của người lão bộc, suốt mấy năm qua. Mắt người Bồ Già long lanh, mặt người Bồ Già bình thản.

Bồ ơi, ngày mai ta đi rồi. Ta với bồ tuy mới mấy năm gần gũi nhưng ta tưởng chừng như suốt cả một đời. Ta buồn lắm khi xa thầy, xa bồ.

Người Bồ Già đứng dậy, lấy từ trên mái nhà xuống một thanh kiếm, võ kiếm đen tuyền, rút lưỡi kiếm, sắc kiếm ngời xanh dưới ánh lửa chập chờn.

Đây là thanh kiếm truyền gia mười tám dòng nhà lão. Kiếm đã uống không biết bao nhiêu máu của loài quỷ người tanh hôi. Vệ đạo phải sát quỷ. Máu quỷ không phải là máu người.

Nguyễn nghiêng mình quan sát lưỡi kiếm. Chàng búng thử ngón tay lên sóng kiếm, một tiếng kêu chắc nịch khô khan vang lên, không ngân nga, không huê dạng.

Bồ Già mỉm cười:

Kiếm của ta không có tên.

Người Trung Hoa có những thanh kiếm lừng danh như Thái A, Can Tương, Long Tuyền, Trạch Lư. Kiếm quý không phải ở chỗ chạm trổ đẹp đẽ, mà ở chỗ biết cách dùng và khi cần thì dùng được.

Đất nước ta xưa kia đã có những thanh kiếm dùng được và có những người biết cách dùng kiếm.

*Kiếm của Phù Đổng Thiên Vương chưa kịp đặt tên, nhưng kịp uống được máu quân thù.

*Kiếm của Đinh Đế Tiên Hoàng chưa ai thấy nó ra sao,

nhưng đã chấn chỉnh được sự chia rẽ tới tận cùng của gốc rễ dân tộc.

*Kiếm của phái Thập Bát Tử, của phái Đông A, chưa ai từng nghe tên, nhưng đã đưa đất nước hưng thịnh ba trăm năm. Bắc thì giữ vững biên thù, Nam thì mở mang bờ cõi.

*Kiếm của họ Hòa Dao Mộc, tuy tan cuộc rồi không còn ai thấy nữa, nhưng đã mười năm dài dằng chém giết kẻ thù, đem lại nền độc lập cho đất nước.

Kiếm của ta cốt ở cái *dụng*, chứ không ở cái *tên*.

Nguyễn muốn nghe về những bí thuyết của dân tộc... về những hậu duệ của tổ tiên...

Đêm còn dài, xin Bô đừng làm ta thất vọng. Người Bô Già đăm chiêu:

Biết mà nói ra đã khó. Không biết mà nói thì lại càng khó hơn... Lão chỉ biết có ngần ấy. Hiền nhân ẩn sĩ không thiếu gì ở chốn nội lách ngàn lau.

- Bạch Vân cư sĩ ngồi ở Bạch Vân Am, chỉ ba câu nói mà chia ba thiên hạ.

- La Sơn Phu Tử lụm cụm ở Lục Niên Thành mà Quan Trung Hoàng Đế phải kiến làm thầy.

- Thầy giáo Hiền đến và đi như con thần long, thấy được đầu mà không thấy được đuôi, nhưng đào tạo được ba anh em Tây Sơn lộng lẫy trong quốc sử nước nhà.

- Sùng Võ Xứ Sĩ không mặc áo gấm, không ngồi xe có lọng mà sản xuất cho Nguyễn Triều năm vị Thượng Thờ.

- Thầy đồ Nguyễn Nghi lưu lạc từ Trung vô Nam mà làm tham mưu cho Tông Đức Hầu, đem Hà Tiên trả về lãnh thổ Việt.

- Hoàng Giáp Tam Đẳng ở lều tranh mà dạy được hai vị Tam Nguyên.

Bậc thầy của thiên hạ đâu tất phải mũ cao áo rộng.

Bao năm qua rồi, nhân tài của dân tộc bị khinh rẻ, bỏ quên.

Người ta trọng học thuật ngoại lai. Người ta kéo bè kéo lũ để đưa những bọn vật học từ ngoại bang về ngự trị đất nước. Người ta đã đánh mất hồn nước. Kẻ sĩ tiết tháo đầu khúng bon chen vào chỗ chung đỉnh bè phái tanh hôi.

Bởi vậy muốn tìm bậc thầy của đế vương, bậc sư của khanh sĩ, công tử tất không thể tìm được ở chốn chợ búa ồn ào. Nhứt là vào thời buổi này, quý đạo ngự trị, cao sĩ còn khuất mình che lấp nhiều hơn nữa.

Nguyễn biết người Bõ Già không muốn giốc trút hết nỗi lòng và kiến thức cho mình, chàng cảm thấy một nỗi buồn vô hạn xâm chiếm tâm hồn. Gần bốn năm trời dùi mài văn võ bên cạnh vị đại sư đạo cao đức trọng, chàng nghĩ rằng mình đã ung dung nắm hết đại thể của thiên hạ. Nhưng chỉ mới với một người bõ già, chàng thấy học thuật quả mênh mông và chàng chỉ là con đom đóm chưa tìm ra chỗ đậu.

Người Bõ Già hiền lành từ tốn:

Công tử ơi, nước nhà đang con đại loạn, loạn về văn hoá, chủ thuyết, loạn luôn cả binh đao, nhân tâm xao xuyên, nhưng đường đi và bến bờ thì mù tịt. Người yêu nước không thiếu.

Nhưng con đường dân tộc mấy ai đã tìm cho ra? Khổng Mạnh tuy hay, Phật Chúa tuy hiền, nhưng cái nào hợp với Tiên với Rồng của dân tộc, ai là người thấy được?

Công tử còn trẻ, lão hy vọng rằng công tử sẽ hợp với đám hậu duệ, tìm ra con đường ấy, con đường bị khuất lấp bởi một thời đua đòi theo văn minh vật chất Tây phương, con đường bị lãng quên bởi những tấm lòng thích bon chen theo ánh sáng tiện nghi của Âu Mỹ. Người ta thường tìm đường đi ở trước mặt, nhưng biết đâu, đường đi lại chẳng ở sau lưng.

Người Bõ Già ngừng lại một chút, với tay lấy que coi lửa, rồi nói tiếp:

Đức Phật Tổ đã hỏi A Nan Tôn Giả rằng: này A Nan, khi

người đến một giòng sông, người muốn qua sông, người nằm im một chỗ rồi sẽ qua được sông, người kêu vang khóc lóc rồi sẽ qua được sông, hay người phải đốn cây kết bè rồi mới qua được sông?

Ngày nay lão đem lời này hỏi công tử, nhưng công tử đừng trả lời với lão mà hãy trả lời với đời.

Người Bõ Già đứng dậy, trao thanh kiếm cho Nguyễn:

Lão tặng công tử và mời công tử thử kiếm. Chàng theo người bõ già ra bên ven suối. Người bõ già chỉ một cây bàng lãng cổ thụ mọc bên bờ suối: Công tử hãy chém ngã cây cổ thụ kia đi nhưng cố làm sao cho lưỡi kiếm đừng đụng vào thân cây.

Nguyễn bình thân đứng trước cây cổ thụ. Lưỡi kiếm tuốt trần trên tay. Chàng suy nghĩ làm thế nào để chém đổ thân cây mà không phải đụng lưỡi kiếm vào. Chàng đứng im như pho tượng, quên cả cái lạnh của gió núi sương mù. Chàng đứng im lặng như vậy suốt đêm cho đến lúc bình minh. Chàng quên cả giờ giấc phải lên đường.

Suốt ba ngày đêm, Nguyễn bất động như vậy. Mặc trời nắng, mặc trời mưa, quên cả ăn, quên cả uống.

Đêm thứ ba, người Bõ Già vỗ vai chàng, cầm lấy thanh kiếm. Bằng một thế kiếm tuyệt luân, người Bõ Già chém nhanh thanh kiếm vào thân cây. Cây bàng lãng cổ thụ gãy gục xuống.

Người Bõ Già cười vang động cả rừng núi:

Tại sao công tử phải mất cả ba ngày đêm để suy nghĩ một điều không thể thực hiện được? Thiên kinh vạn quyển mà chỉ nếu không **đạt**.

Đất nước ta uy nghiêm, hùng vĩ một vùng. Rặng xương sống Trường Sơn vọi vọi mà thâm sâu.

Hồng Hà bất tị phân lưu.

Cửu Long giang phát nguyên từ phương Càn, theo hướng
Tôn chảy ra chín cửa.

Nào là Kim Long Hoàng Ngọc của cố đô Huế.

Nào là thể Thần Quy Long Mã Lạc Hà Đồ của thủ đô Sài Gòn...

Đất nước như thế, gian nan cực khổ cũng chỉ một thời mà
điều linh tan tác cũng chỉ một thời. Lẽ chuyển dịch của càn
khôn bao giờ cũng vậy... Cùng tắc biến... Biến tắc thông...

Ông cha ta ngày xưa, phạm đã ôm hoài bão trị dân bảo
quốc, tất phải có công phu hàm dưỡng, tu tập lấy cái học của
thánh hiền. Trên không nhìn ra cái tượng của trời, dưới không
thấy được cái lý của đất, giữa không thông được mọi sự việc
của người, thì lấy chi là hòng lo cho dân cho nước.

Bậc nhân chủ, lương tướng ngày xưa, nhìn trời biết được
cái thời, nhìn đất biết được cái lý, nhìn ng' òi đ' tìm ra cái
hòa.

Bởi vậy, bậc nhân chủ Thánh Tôn họ Lý, thấy trời rét căm
căm, mà biết lo thi ân bố đức, thương dân như con, nước được
thịnh cường;

Bậc đại hùng như Ngô Vương Tiên Chủ, như Đại Vương
Hưng Đạo nhìn triều nước lên xuống mà định được kế lạ đuổi
thù chống địch.

Lão Bồ Già nói tiếp:

Con rồng, trước khi bay lên, phải thu mình dưới vực...
Chưa xong giai đoạn Rồng chìm đã vội muốn tung hoành, sao
cho khỏi có điều bất ý, kỹ cương không có, phóng cánh quá
tầm sao khỏi có điều hối hận.

Đã vậy, rồng nằm còn phải biết chọn chỗ, chọn nơi. Thái
Tổ họ Lê chọn núi Chí Linh làm căn cứ, tiến có thể công, mà
thoái có thể thủ, tiến có thể xuống Khả Lưu, Trà Long, để ra
Thanh Hóa, thoái có thể tựa vào núi rừng để qua mạng Lão
Qua, chắc thế mà còn bao phen phải hoạn nạn vì vẫn chưa

nắm được mặt sau, bọn Lão Qua phản trắc bất thường.

Xem như vậy, vị thế đất địa để cử đồ đại sự, không phải là vấn đề có thể xem thường.

Thân nam nhi chín thước, không thể khoanh tay đợi càn khôn biến chuyển. Hết sức người mới biết mệnh trời. Thiên hạ anh hùng xưa nay đều thế cả. Bọn áo mào cân đai ngu muội lỗ lăm làm hư việc lớn để nhân loại điêu linh vào tay loài quỷ đồ...

Đầu xanh má đỏ vô trách nhiệm trong việc lỗ lăm, nhưng bây giờ phải gánh vác lấy việc sửa chữa lại lăm lỗ...Bụng chứa binh giáp, tay giữ kinh luân...

Đã phạm là kẻ cầm kiếm, phải biết cái Đ□C của kiếm. Kẻ xử dụng kiếm phải biết cái LÝ của kiếm. Kiếm có kiếm thiên tử, có kiếm tể tướng, có kiếm nguyên soái.

Thiên tử có tám đức: Nhon, Hiếu, Thông, Minh, Kinh, Cang, Kiệm, Học.

Tể Tướng có tám đức là Trung, Chánh, Minh, Biện, Thứ, Dung, Khoan, Hậu.

Nguyên Soái có tám đức là Liêm, Quả, Trí, Tín, Nhon, Đồng, Nghiêm, Minh.

Người cầm kiếm có đức nào thì kiếm có đức nấy. Bởi vậy: “*thiên chi dĩ phát, hậu chi dĩ lợi*” là kiếm của bọn con buôn

Còn “*ngoài vạn dặm máu đào lai láng, chảy thành ngòi, ngựa nắn chân bon*” là kiếm của bọn thất phu khí huyết.

Cái lý của kiếm không qua khỏi cái lý của trời đất. Đã phạm là binh khí, đều là vật bất tường. Người quân tử phải thật là cẩn trọng khi cầm đến.

“*Mặt trắng, mặt trời tuy sáng nhưng không thể soi được lòng chậu úp. Đạo kiếm tuy bén nhưng không thể giết người vô tội.*” ... *Tha được thì tha, nên giết phải giết.*

Cái thường và cái phi thường nằm ở chỗ đó.

Nhưng người tuổi trẻ có biết cái *Tình* của kiếm hay chưa?

Đạo kiếm vô tình, nhưng *hạ thủ lưu tình*.

Lưu tình của kiếm không phải là lòng nhân của bọn quần vận yếm mang. Bởi vậy mà Khổng Tử là bậc chí nhân mà phải tru Thiệu Chính Mão. Chu Công Văn Trinh đời Trần là bậc thầy đức trọng mà phải dâng *Thất Trảm Sớ*.

Một lúc sau lão Bồ Già nói tiếp:

Ta vốn dòng dõi nhà tướng. Tiên nhân ta may mắn gặp được những bậc minh chủ, lập được nhiều công to lưu danh sử sách. Đến đời của ta gặp thế cuộc nhiễu nhương.

Bọn Tây Dương sang xâm chiếm đất nước, triều đình bù nhìn đổ nát. Cuộc kháng địch phục quốc không có chính lệnh. Nhân dân phải tự động đứng lên. Máu lầy mặt đất, xương chất bằng non, nhưng nhiều phen đã làm cho bọn Tây Dương khốn đốn

Chúng phải dùng bọn cầu trệ Việt gian làm tay sai để tận diệt những con người dân tộc, gây nên cảnh gió tanh mưa máu.

*Xác của quan Đình Nguyên họ Phan bị đốt thành tro ở Hà Tĩnh,

*Bình Tây Nguyên Soái họ Trương bị phục kích chết tại Gò Công.

*Hùm Thiêng Yên Thế họ Hoàng bị giết ở Thái Nguyên.

*Ông nghề họ Tống bị bắt ở Thanh Hoá.

*Quan Hường Lô tự Khanh họ Nguyễn bị thất bại ở Chín Xã Sông Con.

*Nghĩa quân của quan Hoàng Giáp họ Phạm bị tàn sát ở Tam Đẳng đều là do hành động của bọn đê nhục đó.

Ông cha ta vốn đời đời dính liền với tổ quốc, ta không lẽ khoanh tay, nhưng hết sức người mà không đạt được mệnh trời, lao tâm sàu trí vẫn không thành công.

Kịp đến khi tình hình thế giới biến chuyển. Thế lực của đế quốc cực quyền làm nhiều người tối mắt, họ bỏ rơi cái thế của dân tộc để cảm nhận đóng vai *cai thầu tay sai*.

Tự nhiên mà một đất nước trở thành hai tiền đồn, đánh giết cho quyền lợi của hai đế quốc; một dân tộc có chung hơn bốn ngàn năm lịch sử nhìn nhau thành kẻ tử thù.

Phải hiểu hết ý nghĩa câu “*huyết chiến đê đầu nhân huyết chiến*” của nhà Tiên Tri ở am Mây Trắng mới hiểu được tất cả cái thâm của cuộc chiến.

Suốt hơn 30 năm, cả hai thế hệ người Việt cúi đầu xuống, lăn mình vào lửa đạn tận lực chém giết nhau mà không biết cái cảnh xương rơi máu đổ mình đang đóng góp có ích lợi nào chút nào cho tổ quốc hay không....

Nguyễn chợt nói:

thưa lão trượng, ta đã có con đường lập chí. Những vấp ngã chỉ làm ta thêm dày dạn và cương quyết. Ta phải thực hiện cho bằng được lý tưởng của đời mình.

Công tử ơi, ta cũng một thời làm tuổi trẻ, bọn Chúa quỹ ở núi đỏ mới manh nha. Nhưng với mớ tà thuyết tu luyện được từ vùng đất Bạng ở phía Tây Bắc, bọn chúng đã lừa gạt được nhiều đồng bào và thu nạp được nhiều bọn tay chân cuồng điên vô thức. Ta cũng mang kiếm lên đường. Kiếm của ta cũng đã từng uống biết bao nhiêu máu của loài quỷ người tanh hôi

Nhưng rồi ta cũng thất bại.

Rồi lão cũng đành gác kiếm sao?

Lão Bồ Già trầm ngâm giây lát, nhìn trời và nói tiếp:

Máu và lửa là phương tiện của quỷ người núi Đò. Nhưng con đường ta đi ngày xưa và con đường công tử đi bây giờ cũng là máu và lửa mà thôi. Con đường của bọn chúng trải bằng máu, bằng xác, bằng nước mắt của nhân loại. Con đường của công tử đâu phải trải bằng hoa thơm mật ngọt.

- Tại sao ta không dùng một phương thức khác?...

- Phương thức khác! Phương thức nào?

Lão Bõ Già từ tốn nói:

Tại sao chúng ta không dùng **Tình Thương**?...

Nếu mọi người thương nhau, nếu mọi người cùng khuyến bảo nhau lấy tình thương làm khí giới, nếu mọi người sẵn sàng tha thứ cho nhau thì, ta nghĩ rằng tà thuyết của bọn quỷ người làm sao còn tồn tại được.

Nhưng làm sao để gieo rắc tình thương?

Người gieo rắc tình thương phải có tình thương như sông, như biển.

Tình thương phải tuôn chảy, phải mênh mông như nước đại dương.

Lão thì không làm gì được đâu. Công tử cũng chẳng làm gì được đâu. Nhưng nếu chúng ta quy tụ thành một đạo binh tình thương thì chúng ta sẽ thắng.

Lời nói ngày nào của vị đại sư vẫn vẳng trong trí chàng:

Thủy khắc Hỏa! Khảm Thủy màu đen!...

Chàng lẩm bẫm: Tình thương mênh mông như nước. Máu sẽ bị nước cuốn trôi. Lửa sẽ bị nước dập tắt. Nhưng biết đến bao giờ tình thương mới lan tràn như nước đại dương...

Lão Bõ Già lập lại: Bao giờ thì tình thương lan tràn như nước đại dương...

Lão từ tốn trả lời:

Tình thương cũng là một món vũ khí lợi hại, nhưng chỉ có tình thương không chưa đủ. Tráng sĩ đã đơn độc trên đường lý tưởng. Ba trăm tráng sĩ đồng hành cũng chỉ là những người đơn độc trên khắp các nẻo đường đất nước. Ba trăm người nhiệt huyết chưa phải là tất cả thiên hạ.

Lão im lặng một chút rồi tiếp, giọng đồng dục rắn chắc:

Máu có máu gian tà có máu chính nghĩa.

Lửa có lửa yêu thương có lửa hận thù.

Tráng sĩ phải phân biệt rõ ràng. Cuộc tương tranh nào rồi cũng kết thúc bằng một trận mất còn. Tình thương chỉ dùng để gôm thân nhân tâm và chính nghĩa. Với tình thương người ta sẽ đoàn kết lại. Và tình thương đó sẽ đem lại một sức mạnh vô biên. Tráng sĩ hãy lên đường gieo rắc tình thương để dựng thành sự đoàn kết, chắc chắn lão sẽ có mặt trong khối sức mạnh vô biên, trong một cuộc cách mạng bạo lực, còn mất cuối cùng...

Lời nói của lão không còn là một lời tiên tri viễn vông mà là một quy tắc hành động rõ ràng.

Nguyễn mài lại gương và giã từ vị Bồ Già, trở lại con đường gió bụi.

Lão Bồ Già nói với theo:

Tráng sĩ ơi, có nhớ ngày nào ta nói với tráng sĩ về cái thể Thần Quy Long Mã Lạc Hà Đồ của Thủ Đô Sài Gòn không? Cái thể Bất Tự Phân Lưu của Hà Nội không?

Tráng sĩ hãy đi đi, hãy nghĩ kỹ lời ta, và hành động thế nào cho đúng lý./.

MÂY XÂY THÀNH

Lê Văn Dương, G21

*Cảm tác “Khoảng Tối Nhìn Lên”, bút ký chiến trường của
Mũ Đỏ Đào Đức Bảo, cựu SVSQ/VBQGVN/ K21.*

Từ khoảng tối nhìn lên, nồn nao lạ
Mây xây thành, phong kín lối ai về
Khi không, những vầng mây đen tím
Xếp lên nhau như quái quỷ răng nhe!

*Những tầng mây sao cứ lo xếp lớp
Không lang thang mà mãi miết xây thành
Xếp từng lớp, trông như bờ huyết lớn
Nỡ lòng nào mây bít lối quân hành.*

Mây đêm gỡ ban chiều đang ứng nghiệm
Ô phục binh, toàn đại đội lọt vào
Súng B40, địch bắn anh ngay đầu
Còn mong chi vượt mắt cho Phước Thịnh.

*Đạn thù bốn bề không ngừng chụp xuống
Đơn vị đi vào lửa bóng dầu sôi
Người ngã xuống, bị thương còn chiến đấu
Hết sức mình, may ra đại đội lên ngôi.*

Một ngày xấu dài nhất hay ngắn nhất
Một ngày dài hơn mọi ngày phải không?
Dài hay ngắn mà toàn nghe chét chóc
Nên quá dài nghe nghiệt ngã trong hồn.

*Một đời anh gót giày sô giã nát
Bao mật khu lấm thung lũng tử thân
Bom rơi đạn gọi - xác thù chồng chất
Giờ mây xây thành chắn lối ba quân.*

Một đời dọc ngang chừ già từ đồng đội
Máu anh hùng tràn ngập đất mẹ yêu
Máu đã đỏ, thân phơi ngoài chiến địa
Cho hậu phương giấc ngủ vẫn mỹ miều.

*Ai thương xót cho máu đào chiến sĩ
Chảy thành dòng oanh liệt giữ màu cờ
Nào ai biết người trai vào chiến dịch
Quyết răn mình không réo gọi giấc mơ.*

Giấc mơ có mắt to đen bùng sáng
Đôi môi cong nũng nịu đến mê hồn
Thêm tóc mây ngọt ngào hương hoa bưởi
Cho sa trường không ảo giác chập chờn.

*Vào trận mạc bao lần không rệu tiển
Như Kinh Kha tiếng sáo khóc anh hào
Dâng bàn tay đẹp rồi mỹ nữ về đâu?
Và tráng sĩ có bao giờ trở lại.*

Một khinh suất sa cơ vào bẫy địch
Người đứng đầu đơn vị sớm bỏ mình
Ai cầm quân để lấy lại quang vinh?
Câu trả lời: "Người Hùng Đào Đức Bảo..."

*Mây ơi mây! Nữ lòng nào xếp lớp
Không lang thang, sao mãi miết xây thành
Làm điếm gở xếp từng bờ huyết lớn
Rồi chôn vùi bao chiến sĩ hùng anh.*

Những Suy Ngẫm Từ Cuộc Chiến Ukraine

Song Vũ

Ngày 24 tháng 2 năm 2022 Nga tấn công xâm lăng Ukraine. Ý định ban đầu của Nga muốn tiến hành cuộc hành quân chớp nhoáng này để đặt Ukraine vào thế phải chấp nhận những yêu sách của Nga trong lúc quốc tế không đủ thời gian để có thể giúp đỡ gì cho Ukraine trước sự kiện đã rồi. Một “tình thế đã rồi” làm cho Nga chịu tổn thất ít nhất nếu có do những trừng phạt của quốc tế sẽ không đủ tác dụng lâu dài để cho Nga phải lo ngại. Nào ngờ ý định đó của Nga đã vấp phải sự kháng cự anh dũng của quân dân Ukraine khiến cho đạo quân hùng hậu trang bị đầy đủ kéo dài cả trăm dặm của Nga đã chịu những tổn thất nặng nề khiến cho kế hoạch 72 giờ cho tới nay đã sang ngày thứ 75 mà vẫn chẳng đi tới thành quả dứt khoát nào. Chúng ta hãy thử rút ra những bài học gì cho cuộc chiến này?

1/ Cuộc chiến một lần nữa chứng minh cho tính xảo quyết lật lọng của cộng sản nói chung - không phải chỉ riêng Nga- Nga đã xé thỏa ước ký kết với Ukraine sau khi Liên Xô sụp đổ vào ngày 5/12/1994. Theo đó, Ukraine sẽ giao nộp lại toàn bộ kho vũ khí chiến lược hạt nhân của Liên Xô cũ trả lại cho Nga. Đồng thời Nga cũng tôn trọng và công nhận lãnh thổ của

Ukraine. Gần 30 năm sau, lấy cớ trời ơi đất hỡi về một cuộc ngược đãi kiều dân Nga hiện đang sinh sống tại Ukraine để tổ chức cuộc “hành quân đặc biệt” vào lãnh thổ nước này. Chưa kể trước đó vào các năm 2008, Nga lần lượt lần chiếm Gruzia rồi Crimea năm 2014 và giờ đây là lãnh thổ của Ukraine! Điều này khiến chúng ta liên tưởng tới cùng một sách lược với Việt Cộng xé bỏ Hiệp Ước Geneva năm 1954 và Hiệp Ước Paris ký năm 1973 với VNCH. Đó là lý do những chủ trương hòa hợp hòa giải của Việt Cộng đã không còn uy tín để mọi người tin theo. Cộng Sản luôn làm một đằng nói một nẻo.

2/ Cuộc chiến phơi bày bộ mặt man rợ tàn độc của Cộng Sản trong tất cả mọi cuộc chiến tranh. Tàn sát dân lành, cướp bóc hãm hiếp phụ nữ, chúng không từ một thủ đoạn nào miễn sao làm cho đối thủ phải khiếp sợ mà quy hàng. Cuộc chiến làm cho nhân dân toàn thế giới nhìn rõ bản lai diện mục của các nước Cộng Sản mà trước đó bằng mọi thủ thuật che dấu tinh vi chúng đã làm cho nhiều người tin rằng chúng là những kẻ đàng hoàng - chơi theo đúng luật tắc quốc tế! Đạo quân ăn mặc chỉnh tề với những vũ khí chiến tranh hiện đại mà hàng năm phô diễn trước quảng trường Moscow giờ đây lộ rõ chân tướng chỉ là một đội quân nhếch nhác về trang bị, về khả năng tác chiến và cướp bóc dân chúng “không chừa thứ gì” để làm chiến lợi phẩm mang về cho gia đình. Chúng ta lại thấy quen quen sau ngày 30 tháng Tư tại Miền Nam VN ngày nào. Những “anh bộ đội cụ Hồ” thu được những món đồ của người dân Miền nam bỏ chạy để mang về giúp khoe với gia đình ngoài Bắc.

3/ Cuộc chiến đánh thức các lãnh tụ ngái ngủ Tây phương về một nước Nga, hùng cường trong vai vế một cường quốc văn minh. Giờ đây những chính trị gia ngái ngủ này chắc hẳn đã thức tỉnh về Chủ Nghĩa Cộng Sản Thế Giới. Cuộc chiến đã đem lại sự đoàn kết bất ngờ của hầu hết các quốc gia trên thế giới tham gia vào đòn kinh tế đánh trực tiếp vào Nga. Cuộc chiến cũng khiến cho các thành viên của Liên Hiệp Quốc đồng

thanh lên tiếng phản đối một thành viên “nòng cốt ? sáng lập” của chính mình; đồng thời nó cũng biểu lộ sự bất lực thâm hại của tổ chức này trước các thành viên vi phạm hiến chương do chính họ cam kết tôn trọng. Những nguyên tắc và mục tiêu đề ra để thành lập Hội giờ đây lại chính hội viên “lớn” choảng hội viên “nhỏ” mà Hội chào thua không làm gì được. Cuộc chiến cũng định ra rõ ràng quốc gia nào đang hoàng có chủ quyền và quốc gia nào chỉ là tay sai/ đàn em điều đóm của một đại cường nào đó.

Cuộc phản công của quân đội Ukraine vẫn tiếp diễn tại phía Đông và Đông Nam Ukraine.

4/ Các quốc gia gây chiến luôn có được một nhóm hưởng lợi và số đông còn lại phải chấp nhận hy sinh mạng sống của mình cho chúng. Chỉ có điều, trước đây khi hệ thống truyền thông còn thô sơ, tội ác chiến tranh thường được che dấu rất kỹ lưỡng, nhất là những tội ác man rợ mang tính chất chống lại nhân loại lại càng được bung bít chặt chẽ hơn để rồi sau đó vài chục năm sau “c*t trâu hóa bùn” sẽ có một đám sử gia ăn lương nhà nước cãi chầy cãi cối rằng tội ác đó là không có thực-- giống như vụ thảm sát Tết Mậu Thân ở Huế ngày nào. Giờ đây những tội ác ấy được phơi ra rõ ràng qua các hình ảnh

thu tại chỗ ngay sau khi tội ác được gây ra qua các phương tiện truyền thông hiện đại trước bàn dân thiên hạ khiến cho những kẻ thủ ác không thể nào chối cãi được..

Chế độ độc tài toàn trị là chế độ dễ gây ra chiến tranh nhất. Các quốc gia ấy tuân phục lãnh tụ của mình một cách tuyệt đối- tự nguyện hay bắt buộc cũng như nhau thôi - và quyền đưa ra quyết định luôn chỉ có một: Nhà độc tài. Vây chung quanh hẳn là một đám chân tay hầu hạ được lãnh tụ ban ơn mưa móc. Cả bọn chẳng bao giờ tổn thất gì cả trong cuộc chiến mà ngược lại, chắc chắn sẽ thu lợi nhiều nếu chiến thắng và thu lợi ít hơn khi quốc gia thất bại. Tai họa và khổ đau dành riêng cho đám dân chúng còn lại. Điều này khiến chúng ta suy nghĩ tới sự tuân phục tới mức hèn nhát của dân chúng sống dưới chế độ toàn trị ấy. Tấm gương Bắc Hàn là một điển hình. Các nước Cộng Sản còn lại sử dụng giáo dục tẩy não dân chúng, triệt tiêu truyền thống chống ngoại xâm hoặc khả năng phản kháng nhà cầm quyền khi bị áp bức bóc lột. Song song với hành vi xuyên tạc bóp méo lịch sử theo ý đồ tuyên truyền cho chế độ bất chấp thức tế đã khiến cho dân chúng mù mịt vì chật vật kiếm sống chỉ còn niềm vui duy nhất là chờ ngày lễ lớn được nghỉ ngơi xem bắn pháo hoa! Con dân một nước không còn nghĩ tới công lao giữ nước và truyền thống quật cường nhân ái của cha ông, lịch sử trở thành một thứ tiểu thuyết rẻ tiền nhạt nhẽo vô vị không cần thiết trong chương trình giáo dục quốc gia.

5/ Vũ khí dùng trong các cuộc Thế Chiến Một và Hai trước đây so với hiện tại đã thuộc về cổ điển. Những viên đạn bắn ra khỏi nòng súng không còn tùy thuộc vào xạ thủ như trước đây. Đạn có khi trúng khi trật mục tiêu mà xạ thủ nhắm nắn. Thêm vào đó số viên đạn sau khi bắn ra cũng cần một khoảng thời gian ngắn chờ viên thứ hai nạp vào nòng rồi bắn tiếp. Dần dần kỹ thuật chế tạo vũ khí tiến triển, các loại súng tự động ra đời. Tính chính xác của vũ khí được đền bù bằng mật độ số đạn rải xuống mục tiêu. Từ đó chiến thuật biến người mà Trung Quốc

từng áp dụng ở chiến tranh Triều Tiên được đáp trả bằng biển hòa lực. Tuy nhiên những loại vũ khí tự động vẫn đòi hỏi một số lượng quân cụ tiêu sài lãng phí hơn và đưa tới bài toán tiếp vận cũng nặng nề không kém. Hình thức chiến tranh không có gì thay đổi nhiều trong chiến thuật nhưng mức tàn bạo thì gia tăng. Các tư lệnh mặt trận ưa dùng hỏa lực để càn quét mục tiêu nhằm giảm thiểu số thương vong cho binh sĩ của mình.

So với thời trung cổ, khi các đạo binh sử dụng giáo mác, tên, nỏ, sự thương vong về nhân mạng chắc chắn không thể nhiều như trong chiến tranh hiện đại. Việc phá hủy mục tiêu cũng bị hạn chế vì không đủ lực lượng dùng dao búa đập phá san bình địa các thành lũy kiên cố, lâu đài như hiện nay. Sự giết chóc phải do chính tay con người thực hiện qua thứ vũ khí thô sơ do mình sử dụng nên mức độ tàn ác cũng có giới hạn. Dĩ nhiên loại trừ các quân nhân trở nên điên dại trong chiến đấu, họ có thể chém giết thỏa thích theo ý riêng nhưng chắc chắn không thể giết người một cách lạnh lùng như hiện tại.

Chiến tranh trong hiện tại, những trái hỏa tiễn được radar hướng dẫn, những trái pháo tự hành có tính chính xác cao có thể giết cả một thành phố mà xạ thủ không hề nhìn thấy trước mắt mình xương máu của những nạn nhân do chính mình gây ra. Vũ khí hiện đại có sức công phá cao, khả năng sát thương cũng cao không kém trong khi tác nhân lại không hề nhìn hiện tiền sự hủy diệt sinh mạng con người trong mục tiêu mà mình nhắm bắn. Đó là lý do của sự tàn ác khốc liệt của cuộc chiến tranh hiện nay giữa quân đội Nga và Ukraine.

Trước khi bước vào Thiên Niên Kỷ Thứ Ba này, đã có rất nhiều nhà nghiên cứu chính trị tiên đoán rằng những cuộc chiến trong tương lai rất khó xảy ra. Họ dựa vào các lý luận:

a/ Nền kinh tế thế giới ngày càng đan kết với nhau chặt chẽ hơn giữa các quốc gia so với các thiên niên kỷ trước. Thế giới giờ đây trở nên phẳng hơn và khi cuộc chiến nổ ra với bất kỳ lý do nào cũng đồng thời tác động lên toàn thể mạng lưới giao

thương quốc tế. Điều đó có nghĩa, rất ít nguyên thủ dám phiêu lưu mở ra một cuộc chiến, bởi vì giờ đây không chỉ có hai phe địch và ta là hai quốc gia riêng lẻ hoàn toàn độc lập với thành phần còn lại của thế giới.

Thực tế cho thấy, tình hình không phải như vậy, các nước Cộng Sản độc tài vẫn luôn sẵn sàng xâm lấn các quốc gia lân cận để mở mang lãnh thổ bất chấp phần còn lại của thế giới tích cực tham gia bằng cách này hay cách khác vào cuộc xung đột đó. Chỉ có điều với những quốc gia “cáo” hơn sẽ lợi dụng chiến tranh để kiếm lời cho đất nước của họ. Cụ thể như Trung quốc và Ấn Độ trong cuộc chiến Nga Ukraine hiện nay.

b/Tới giờ phút này, chúng ta đã thấy rõ ràng hơn ý định của cuộc xâm lăng của Nga mà trước đó họ che dấu bằng cái tên mỹ miều “*cuộc hành quân đặc biệt*” để giải ách phát xít trên lãnh thổ Ukraine. Chỉ có điều Nga không ngờ tới mức độ cảm bảo vệ đất nước của quân dân Ukraine mãnh liệt như thế nào. Chính yếu tố bất ngờ này đã đưa Nga vào thế kẹt. Nếu cuộc chiến cứ tiếp tục dây dưa như hiện nay, kết cục Nga sẽ thua trong túi nhục. Di họa của cuộc chiến không chỉ là nước Nga sẽ chìm trong đói nghèo vì các đòn trừng phạt kinh tế quốc tế. Ngoài ra, cả thế giới tính ngộ ra một sự thật trần truồng, nước Nga trở thành một thứ ác quỷ đe dọa an ninh thế giới. Chúng ta cũng không thể dự đoán được rồi tình hình sẽ đi về đâu, liệu nước Nga dưới thời Putin sẽ còn đứng vững được bao lâu hay lại sụp đổ một lần nữa như đã từng một lần như thế sau cơn khủng hoảng kinh tế nặng nề năm 1991?

c/ Các nước Cộng Sản sau thời kỳ phát triển đạt đỉnh của nó, sẽ đi vào chu kỳ thoái trào, một quy luật tự nhiên. Chẳng có chế độ nào cứ giữ mãi nguyên vẹn hình thái của mình từ đầu đến cuối. Ở các nước tự do, nhờ các cuộc bầu cử dân chủ thực sự nên các hình thức quản trị vận hành quốc gia tùy thuộc vào các cuộc thay đổi lãnh đạo qua bầu cử. Riêng các nước cộng sản thì không. Mọi hình thức bầu bán đều giả mạo và do đấy nó biến thái từ một thứ độc tài kiểu Cộng Sản lên một

hình thức độc tài toàn trị hà khắc hơn để rồi từ đó đi dần vào khủng hoảng. Các lãnh chúa trở thành một thứ ông trời con, mà quyền hạn vô biên khiến cho họ chỉ còn thú vui muốn để lại danh tiếng cho đất nước họ bằng cách mở rộng lãnh thổ hoặc tạo ra các cuộc chiến tranh với các nước lân bang không cùng phe cánh cộng sản như họ, hoặc cùng phe nhưng không chịu đóng vai chư hầu cho họ--trường hợp như VN hiện tại.

Chúng ta đã thấy một Tập Cận Bình của Trung Quốc hung hăng muốn độc chiếm Biển Đông, một Putin muốn thôn tính toàn bộ lãnh thổ Ukraine vào quốc gia mình là những bằng chứng sống. Thế giới hiện nay tuy “phẳng“ như các nhà phân tích chính trị mong muốn; nhưng sự tương tác về kinh tế toàn cầu với các phương tiện thông tin toàn cầu, các phương tiện giao thông toàn cầu đã kết nối các quốc gia lại với nhau khiến cho một mắt xích nào xung động đồng thời cũng kéo theo những tác động của các mắt xích khác. Điều này khiến cho mọi cuộc xâm lăng trở nên khó khăn hơn cho dù một nước rất lớn xâm lăng một nước rất nhỏ. Cuộc chiến tranh xâm lược chỉ có thể thành công nếu nó được thực hiện chớp nhoáng và quốc gia bị xâm lược trong tình thế đã rồi khiến cho các nước còn lại không thể tiếp cứu được. Còn khi cuộc chiến kéo dài, quốc gia xâm lược sẽ thất bại, vấn đề chỉ là thời gian và mức độ thất bại mà thôi.

c/ Vũ khí càng hiện đại, con người càng có ảo tưởng vũ khí sẽ định đoạt mọi thành quả. Nếu dựa trên lý thuyết thuần túy, rõ ràng khi vũ khí tiêu diệt bình địa mục tiêu, con người đâu còn hiện diện để tranh thắng? Vũ khí hiện đại tạo ra ảo tưởng tàn phá hủy diệt khiến cho các quốc gia hèn yếu nhất gan e ngại khi phải tham chiến nhưng thực tế, vũ khí dù hiện đại tới đâu cũng vẫn cần phải có con người điều khiển. Sự can đảm đương đầu của con người vẫn mạnh hơn vũ khí. Con người là chủ thể quyết định sự thành bại của chiến tranh, vũ khí chỉ đóng vai phụ trợ. Khuyết điểm lớn nhất của Nga chính là thái độ chủ quan khinh địch của Putin khi quá tin vào sức

mạnh quân đội của mình qua các cuộc duyệt binh hàng năm trên Quảng Trường Đỏ ở Moskô. Người xưa có nói:

- “Đừng sợ địch quân mạnh hơn mình, mà chỉ sợ cấp chỉ huy huy của mình kém thông minh hơn địch.”

Khi thất bại trong cuộc tấn công Kiev, Nga đổi giọng rút quân để chuyển qua giai đoạn hai. Giai đoạn hai cũng đã kéo dài hơn ba tuần nay và mục tiêu chiếm miền Đông Donbask cũng chưa đâu vào đâu. Rõ rệt Nga càng đánh sẽ càng lún sâu vào thất bại. Chúng ta cũng không hình dung ra được kết quả cuối cùng của cuộc chiến tranh này sẽ dẫn tới đâu nhưng chắc chắn một điều, Putin không thể đạt được mục tiêu mà ông ta mong muốn.

d/ Có một điều thực sự gây bất ngờ cho Nga khi mọi cuộc điều binh khiển tướng của họ đều bị hệ thống vệ tinh tình báo vừa của các chính phủ vừa của tư nhân theo dõi ngày đêm. Hành động trí trá hòng tạo nên cơ hội bất ngờ không còn. Thêm vào đó, nhờ hệ thống smart phone sử dụng rộng rãi, mọi nơi trú quân, vị trí đóng BCH hầu như đều được dân chúng báo cho chính quyền Ukraine biết khiến cho sự tổn thất nhân mạng của các cấp chỉ huy Nga tăng nhanh chóng, chính nhờ vào mạng lưới “ tình báo nhân dân “ này. Máy móc kỹ thuật chưa dùng tại đó; sau khi tái chiếm lại những làng mạc khu phố bị quân Nga tấn công trước đó và rút lui bỏ lại sau này; chính phủ Ukraine đã gỡ tất cả hệ thống camera của tư nhân cũng như của thành phố để xem xét lại toàn bộ các đoạn phim bạo hành của binh lính Nga đối với thường dân Ukraine. Một điều mà Nga không bao giờ ngờ tới!

Rồi từ những hình ảnh có được, những hình ảnh này được scan qua các mạng Face book/ youtube/ tik tok để nhận dạng hung thủ. Tới giờ phút này, một số tên sát nhân đã có được đầy đủ tên tuổi nghề nghiệp, số phone, số nhà được ghi lại trong hồ sơ của chính quyền Ukraine. Những tội ác chiến tranh giờ đây được phơi trần với đầy đủ chi tiết khiến cho cơ quan

truyền thông Nga cam hòng. Cuộc chiến nhờ kỹ thuật hiện đại đã minh bạch hóa mọi thứ mà các nhà quân sự không bao giờ muốn có. Kỹ thuật và hệ thống thông tin toàn cầu đóng vai trò quan trọng trong cuộc chiến này.

Trong lúc cuộc chiến xảy ra, chính quyền Ukraine cũng đã ngay lập tức tóm cổ đám Nga gian nằm vùng vô hiệu hóa đạo quân thứ 5 này khiến cho mọi ý đồ lật đổ chính quyền từ phía trong của Nga thất bại. Tóm lại sự thất bại của Nga có thể tóm tắt trong ba điều:

a/ Tin tức tình báo quá kém. Nga dựa trên những cài cắm nội gián trong chính quyền Ukraine chắc hẳn đã được báo cáo “lố” khiến cho Putin chủ quan tin tưởng chỉ cần động binh, lực lượng nằm vùng sẽ đồng loạt nội ứng trong đánh ra ngoài đánh vào, Ukraine sẽ lọt vào tay Nga trong vòng 72 tiếng đồng hồ là nhiều.

b/Với hệ thống kỹ thuật liên lạc qua vệ tinh quá hữu hiệu, Nga thất thế trong việc làm chủ mặt trận này. Mọi gian dối, lọc lừa là điều rất cần trong điều binh nay bị phơi trần khiến cho mọi âm mưu lừa đảo đều thất bại.

c/ Hành động cương quyết bảo vệ đất nước của nhân dân Ukraine rõ ràng vẫn là lý do then chốt khiến cho Putin thất bại. Chính yếu tố này đã tạo nên sự ủng hộ nhiệt tình của phần còn lại của thế giới với cuộc chiến; làm đảo lộn mọi toan tính của phía Nga.

6/ Cuộc chiến tranh xâm lược của Nga vào Ukraine ít nhất cũng làm cảnh tình hai quốc gia Cộng Sản khác đang ngồi quan sát bên lề.

Một là Trung Quốc sẽ phải suy ngẫm lại khi tính toán xâm lăng Đài Loan. Ở vị thế biển đảo, so với Ukraine, tình hình tác chiến phòng thủ của Đài Loan lợi thế hơn nhiều lần so với Ukraine. Thêm vào đó Đài Loan có một quân đội mạnh hơn, được trang bị tốt và một tinh thần chiến đấu tốt hơn so với quân Trung Cộng. Nhận định này không phải chủ quan của

người viết, mà có nguồn gốc từ nhận xét về một kinh nghiệm có thật khi Trung Cộng gửi một đơn vị quân đội đóng vai lực lượng gìn giữ hòa bình của Liên Hợp Quốc ở Phi Châu.

Ông Zelenskyy, Tổng Thống Ukraine

Đơn vị quân đội này đã “ù té” ngay sau khi khoảng bị 100 phiến quân ở Juba Nam Sudan tấn công ngày 11 tháng 7 - 2016, bỏ lại các nhân viên LHQ tự lo lấy mạng của mình! Sau này người ta mới tìm hiểu sự vụ và biết ra vì lý do “chính sách một con” của TC đã gây nên sự lo sợ “tuyệt nọc tông đường” cho binh sĩ của họ. Cho nên Trung Cộng muốn chiến thắng họ phải dùng vũ khí hạt nhân để chiếm đoạt quốc đảo này. Còn nếu chỉ sử dụng vũ khí thông thường thì vô phương. Nhưng nếu TQ sử dụng vũ khí hạt nhân thực sự thì sao? Thì bụi phóng xạ sẽ tràn ngập các tỉnh ven biển của Trung Quốc và cả dân tộc Trung Hoa sẽ lãnh đủ họa diệt chủng - chưa kể các quốc gia liên bang như Nhật Bản, Đại Hàn và Bắc Triều Tiên, cùng vùng Đông Nam Á. Chẳng lẽ các quốc gia này ngồi im chờ chết không làm gì cả?

Đó là lý do chúng ta không tin Trung Cộng đủ điên khùng để làm. Đài Loan chắc còn yên bình nghỉ ngơi chờ đợi một dịp khác khi chính bản thân đảo quốc này bị Cộng Sản Tàu Cộng

làm ung thối bằng những thủ đoạn chính trị thấp hèn khiến cho nội tình xáo xáo hủy hoại lẫn nhau dẫn tới chia rẽ suy vong rồi rơi vào tay bọn chúng.

Nước thứ hai là Việt Nam Cộng Sản. Việt Nam thực chất đang đóng vai trò phiên thuộc của TQ từ sau hội nghị Thành Đô 1990 do “công lao” của Nguyễn Văn Linh rồi. Tuy nhiên tham vọng của Bắc Kinh không chịu dừng lại ở mức độ này. TC mong muốn VN phải trở thành một thứ “Quảng” như Quảng Đông Quảng Tây của họ. Điều đó khiến cho Việt Nam phải học bài học này.

Riêng về phương diện quốc phòng, hình thể địa lý của VN bất lợi hơn nhiều so với Ukraine và Đài Loan. Nếu cuộc xâm lăng sắp tới của Trung Cộng vào VN chắc chắn chúng sẽ không sử dụng trực tiếp quân từ phía Bắc vốn dĩ gặp nhiều trở ngại về hình thể địa lý. Một cuộc đổ bộ từ biển Đông vào bờ là giải pháp gọn nhẹ dễ dàng nhất. Điều này không chỉ vì lực lượng hải quân Việt Nam quá yếu kém cả về trang bị vũ khí lẫn tổ chức mà còn vì một vùng duyên hải quá dài gần 2000 cây số và độ nông cùng độ bằng phẳng của thềm lục địa rất tiện cho mọi cuộc đổ quân kèm theo các phương tiện cơ giới lên bờ nên khó, mà tổ chức phòng thủ ngoại trừ có một lực lượng hải quân mạnh hơn.

Thứ đến, nếu Trung Cộng không dùng quân đội để xâm lược mà chỉ dùng hình thức chiến tranh phá hoại bằng các cuộc không kích, phi pháo, hỏa tiễn dọc theo các trung tâm kinh tế ven biển cũng đủ để VN thất thủ rồi. Địa thế quốc gia không có bề sâu để có thể tổ chức phòng thủ tuyến. Chưa kể với “đồng chí” Hunsen và Lào sau lưng cũng không đáng tin khi cuộc chiến bùng nổ vì đã được Trung Cộng mua chuộc từ lâu. Điều còn lại duy nhất để hy vọng là tinh thần quật cường anh dũng đoàn kết dân tộc chống ngoại xâm như truyền thống ông cha từ ngay lập quốc. Nhưng điều này cũng không còn vì đảng Cộng Sản VN đã tự hủy đi sức mạnh của dân tộc, chỉ vì muốn duy trì sự tồn tại của đảng.

Với đường lối mập mờ ba rọi của Cộng Sản VN nên cũng không mong gì có sự giúp đỡ của quốc tế khi chiến cuộc xảy ra. Tóm lại chúng ta suy từ bài học Ukraine, Việt Nam chắc chắn sẽ mất nếu một ngày đẹp trời nào đó TC xâm lăng. Cho dù với lập trường bốn không “*không thể nào hèn hơn*” của đảng chỉ mong được tồn tại cũng không thể ngăn được dã tâm xâm lăng của Tàu Cộng. Nếu Trung Cộng không lần chiếm VN trong thời gian này qua kinh nghiệm của Ukraine nhân tiện thì VN cũng sẽ trôi dần vào miệng Đại Hán chỉ là vấn đề thời gian nếu Cộng Sản VN cứ tiếp tục mơ ngủ như hiện tại.

Trung Cộng là một nước Cộng Sản mảnh lối thủ đoạn thâm sâu hơn tất cả họ nhà Cộng Sản trên toàn thế giới. Giờ đây Nga đang sa lầy khiến cho vai trò lãnh đạo khối cộng đương nhiên rơi vào tay Trung Cộng.

Chúng ta có thể tin rằng trong nội bộ đảng Cộng Sản VN tỷ lệ Hán gian không thể thấp hơn số lượng 400 Nga gian trong hàng ngũ lãnh đạo của Ukraine mới bị bắt vừa qua. Phần cán bộ cai trị chóp bu còn lại vì khối tài sản chúng vợ vét được sẽ không sẵn sàng từ bỏ để chống Tàu nên khi chiến cuộc xảy ra sẽ chỉ còn đám đảng viên tép riu cầm súng ra trận. Dân chúng VN cũng chẳng có động cơ nào khi nghĩ tới phải hy sinh tính mạng của mình cho đám lãnh tụ vừa hèn vừa ác với chính dân tộc của mình như thế. Thế giới ngoảnh mặt, dân chúng thờ ơ, lãnh đạo bạc nhược việc mất nước là điều dễ hiểu.

7/ Cuộc chiến bước qua thời hạn hai tháng. Mọi người hồi hộp chờ đợi những quyết định quan trọng của Putin trong cuộc duyệt binh tại Moskow trong ngày lễ Kỷ Niệm chiến thắng facist Đức ngày 9 tháng 5 hàng năm. Mọi đồn đoán cuối cùng đã sai, Putin chẳng có điều gì để tuyên bố trong ngày Lễ trọng thể này. Điều đó chứng tỏ Putin đã ngấm đòn. Quân Nga vẫn chưa tiến chiếm trọn vẹn được một mục tiêu nào. Số vũ khí tổn thất và nhân mạng đã xấp xỉ hai chục ngàn cùng gần 2000 xe thiết giáp và một số chiến hạm. Viễn ảnh của một cuộc chiến sa lầy ngày càng hiện rõ. Đã có những tin tức lan truyền

về tình hình sức khỏe của Putin và lệnh tổng động viên cả nước để bổ sung quân số.

Chỉ riêng việc đe dọa sử dụng vũ khí nguyên tử lúc on lúc off cũng đủ chứng tỏ tình trạng thâm hiểm của cuộc chiến về phía Nga ra sao. Sự điên loạn nào của một lãnh tụ độc tài chắc chắn phải có một điểm dừng. Hitler tự sát dưới hầm chỉ huy, Stalin chết muốn sinh lên trong phòng ngủ đám cận thần mới biết. Chúng ta tin rằng Putin không thể cứ cố thủ điên cuồng vô thời hạn với cuộc mộng du giữa thế giới đang hùng hực sống hiện nay. Cuộc chiến có thể kết thúc nhanh trong vòng một hai tháng nữa hay cũng có thể kéo dài tới cuối năm nay không ai dự đoán được. Nhưng chắc chắn nó phải kết thúc và nước Nga sẽ không thể còn là một nước Nga như trước ngày 24 tháng 4 năm 2022.

8/ Cuộc xâm lăng của Nga vào lãnh thổ Ukraine tạo ra một hình thái chiến tranh mới - chiến tranh lai tạp (hybrid war***) một hình thức chưa từng có trước đây. Cuộc chiến là sự trộn lộn hỗn hợp mọi chiến thuật từ du kích tới chính quy. Nó hao hao giống với kiểu chiến tranh nhân dân của Mao nhưng đồng thời lại có sự tham gia tích cực của kỹ thuật hiện đại. Nó bao gồm những phương tiện truyền thông truyền thống lẫn hệ thống thông tin liên lạc toàn cầu. Cuộc chiến cũng được hỗ trợ từ các biện pháp kinh tế thông qua cấm vận của thế giới với những nghị quyết chính trị của LHQ... Tóm lại cuộc chiến không còn thuần túy về quân sự, mà được kết hợp toàn bộ mọi phương tiện nhằm đánh thắng quân xâm lăng.

Trong hai bài viết của sử gia Niall Ferguson mới đây chúng ta thấy ông đã đưa ra một nhận định khá lý thú:

a/ Thế giới bắt đầu bước vào cuộc chiến tranh lạnh lần hai.* Trong lần thứ nhất, Nga kẻ chủ chốt cầm đầu bên đối nghịch, cuộc chiến tranh Triều Tiên là chiến trường nóng khởi đầu. Lần này Trung Cộng là kẻ cầm đầu và chiến trường Ukraine là chiến trường nóng mở màn cho cuộc chiến tranh lạnh đang

kéo tới.

b/ Đã đến lúc, các quốc gia nhỏ hơn thấy cách để có thể tồn tại không bị các cường quốc ăn hiếp xâm lăng chỉ có một: Bằng mọi giá phải có vũ khí nguyên tử phòng thân. Điều này có lẽ bắt nguồn từ việc Ukraine trao trả hết 3000 đầu đạn hạt nhân lại cho Nga qua một thỏa ước với Liên Xô cũ vào năm 1994. Nếu ngày đó Ukraine quyết tâm giữ lại chừng vài chục đầu đạn liệu Putin có dám “hành quân đặc biệt” vào lãnh thổ Ukraine không?

c/ Trong cuộc trao đổi giữa Đại Tướng Davis Petreus với sử gia Naill Ferguson**, Đại Tướng Davis cũng có một nhận xét lý thú khác: Kế hoạch làm nước Nga vĩ đại trở lại đã mang tới một kết quả ngược. NATO thực sự đã hùng cường trở lại sau thời gian “ngủ Đông” khi chiến tranh lạnh lần thứ nhất chấm dứt.

Ông đồng thời cũng có nhận định khi so sánh các cuộc can thiệp quân sự của Hoa Kỳ trước đây với cuộc xâm lăng của Nga hiện tại. Sự khác biệt căn bản là khi quân đội Hoa Kỳ đặt chân vào Thủ Đô Baghdad của Iraq, dân chúng Iraq coi lính Mỹ như những người mang đến cho họ sự tự do và nhân quyền, giải phóng họ ra khỏi chế độ hà khắc của Sadam Hussein. Giờ đây thì khác hẳn, quân Nga đi tới đâu mang lại sự tàn bạo cướp bóc chết chóc tới đó khiến cho sự căm thù của dân chúng Ukraine với Nga càng thêm sâu sắc nặng nề. Điều này chắc chắn sẽ làm cho cuộc xâm lăng của Nga khó khăn gấp bội.

Mao Trạch Đông có một nhận xét khá chính xác về ”Thế giới đại loạn”. Từ suốt thế kỷ trước, nhân loại vẫn chưa thực sự có được một khoảng thời gian đủ dài để nghỉ ngơi. Cuộc chiến không xảy ra ở nơi này thì cũng nơi khác. Thế giới luôn có những thế lực đen tối để gây hấn. Từ chiến tranh Quốc Cộng chuyển sang chiến tranh khủng bố, rồi giờ đây lại tái diễn chiến tranh xâm lược mở mang lãnh thổ kiểu thế kỷ 18,

19, khi các cường quốc đua nhau đi xâm chiếm thị trường. Nếu nhận xét của Nail là chính xác thì chúng ta có quyền lo sợ cho nhân loại trong các thế kỷ tiếp theo khi mọi quốc gia đều có vũ khí nguyên tử phòng thân và một lãnh tụ gian ác độc tài nắm quyền. Khi đó thế giới chỉ còn lại hai kịch bản, hoặc sẽ hòa bình thực sự, hoặc loài người lại bắt đầu tiến trình hình thành từ chất liệu sống đầu tiên. Trái đất mới tồn tại được hơn năm tỷ năm. Còn khá nhiều thời gian để loài người làm lại từ đầu. Chu kỳ Sinh/ Diệt còn có thể quay vòng vài chục lần nữa trước khi mặt trời đốt cháy hết nhiên liệu của mình, co lại thành một loại Sao lùn kéo theo toàn bộ thái dương hệ sụp đổ.

05/09/22

Ghi Chú:

*<https://finance.yahoo.com/news/historian-niall-ferguson-cold-war-ii-173718995.html>

**<https://www.spectator.co.uk/article/putin-still-has-a-lot-left-to-lose-niall-ferguson-and-david-petraeus-in-conversation>

***https://en.wikipedia.org/wiki/Hybrid_warfare